

[Tredje næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. (Oprettelse af handicapråd).

[Af Birthe Nielsen (SF) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 165. Fremsat 5/2 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Den tanke, der ligger bag det lovforslag, vi i dag behandler, har jeg megen sympati for. Jeg finder, det er rigtigt, at der i kommunerne oprettes handicapråd, og det er naturligt, at spørgsmålet kommer frem i handicapåret, hvor der her og i andre lande gøres meget for at henlede opmærksomheden på de handicappedes problemer. Jeg mener, at der i befolkningen er en voksende forståelse for de handicappede, og går ud fra, at der mange steder vil være et behov for og også et ønske om at oprette særlige handicapråd.

I forbindelse med udlægningen af særfor sorgen blev der oprettet et centralt handicapråd, og der er også på amtsplan handicapråd. Det vil derfor være en videreførelse af tanken om, at der skal være et sted, hvor de handicappedes forhold særligt kan drøftes, hvis der i de enkelte kommuner oprettes handicapråd. Formanden for det centrale handicapråd, den tidligere arbejdsminister Erling Dinesen, har henvendt sig til mig for at drøfte det spørgsmål, og han har meddelt, at han nu vil arbejde for at føre tanken ud i livet. Det, som vi for øjeblikket må virke for, er, at der skabes en interesse for sagen, og at ideen bliver taget op over hele landet. Det er, hvad det centrale handicapråd vil arbejde for, og rådet er indstillet på, at det, der skal gennemføres, skal ske frivilligt. Jeg mener ligesom formanden for handicaprådet, at vi først må se, hvor langt vi kan nå ved frivillighed, og at det derfor er rimeligt at afvente, hvor-

dan det går med det initiativ, der nu vil blive taget af det centrale handicapråd.

På baggrund af det, jeg her har sagt, mener jeg, at tiden ikke nu er inde til at gennemføre et lovforslag om en obligatorisk ordning, som det er foreslået. Men det har været nyttigt, at spørgsmålet er blevet rejst, og jeg håber, at kommunerne nu vil arbejde med forslaget.

Taanquist (S):

Vi kan være enige i, at kommunerne bør inddrage eller bør rådføre sig med de handicappede og de handicappedes organisationer i spørgsmål, der vedrører handicappede. Vi havde håbet, at kommunerne i højere grad, end tilfældet er, ville have benyttet sig af de muligheder, som bistandsloven giver, nemlig til at inddrage en bredere kreds af forbrugere eller til at oprette et eller flere forbrugerråd. Det har de ikke gjort, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg nærer en vis skuffelse over, at man ikke har benyttet sig af den mulighed. Måske forstår man det godt. Fordi kommunerne har været lidt langsomme med at komme i gang med forbrugerrådene, har man fra forbrugernes side stillet kravene, og dér har man nok været noget nervøs for fra kommunernes side, at man skulle blande sig i personsager, men det kan man netop ikke gøre, og det skal man heller ikke gøre. Så det, der er tale om, er udelukkende at være med i oprettelsen af et bistandssystem til fordel for dem, der har behov for det. Netop på handicapområdet ville det være rimeligt, at man havde gjort en større indsats.

Men vi håber, at man nu i handicapåret og på baggrund af de initiativer, der bliver taget i handicapåret, vil give kommunerne et skub i den rigtige retning. Hvis det ikke er tilfældet, vil vi gerne på den ene eller den anden måde være med til at tilskynde kommunerne til at inddrage en bredere kreds af forbrugere i det sociale arbejde.

Brixtofte (V):

Venstre synes, at det er et sympatisk forslag, og vi er meget positive over for det. Vi håber, at man i udvalget får tid til at drøfte, om det lige præcis er den rigtige måde at gøre det på, eller om man kan gøre det på en anden måde. Men selve formålet med forslaget kan vi fuldt ud tilslutte os. Det må være

[Brixtofte]

sådan, at både kommunale og andre instanser, når de planlægger, bygger, laver lokalplaner, eller hvad det er, hele tiden får at vide, at der også skal tages hensyn til denne gruppe. Jeg tror, når der er lavet fejltagelser, skyldes det tit tankeløshed, at man ikke har været opmærksom på problemet. Et forslag som dette vil sikre, at man til enhver tid vil høre om de problemer, som et mindretal har, og derefter vil der være mulighed for at tage hensyn til det.

Så vi synes, det er et positivt forslag, og vi glæder os til udvalgsbehandlingen.

Agnete Laustsen (KF):

Allerede ved behandlingen af den kommunale styrelseslov udtrykte vi fra konservativ side skepsis over for forslaget om at oprette handicapråd i samtlige kommuner og vel at mærke handicapråd, hvor der var obligatorisk høring. Vi kan derfor heller ikke støtte forslaget, som det foreligger nu som ændring af den sociale styrelseslov, fordi vi mener, at dette forslag vil betyde opbygning af et nyt bureaukratisk led, og det er om noget forenkling og ikke bureaukrati, vi har brug for, især inden for socialektoren.

Vi har allerede i dag, som ministeren nævnte det såvel centralt som på amtsplan nedsat handicapråd, og jeg tror ikke, vi vil opnå andet end komplikationer og forsinkelser, hvis der nu også i samtlige kommuner skulle oprettes tilsvarende råd. Jeg håber imidlertid, at den debat og de initiativer, som både statsligt og kommunalt bliver taget i anledning af handicapåret, vil medvirke til, at der i meget større udstrækning, end det hidtil har været tilfældet, tænkes på handicappede, når man f. eks. bygger, indretter transportmidler, underviser osv. Alt for meget kikser, sikkert ikke altid på grund af ond vilje, men simpelt hen på grund af manglende omtanke. Det må vi, om ikke andet mest af alt i år, hvor vi har handicapåret, prøve at bekæmpe, men vi mener ikke, at løsningen ligger i det forslag, som SF her har fremsat.

Pilgaard Andersen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig lovforslaget – ud fra den betragtning, at vi ikke ønsker at opbygge et bureaukrati ude i kommunerne. Det kom tydeligt frem fra socialdemokratiets ordfører, at det ikke er lyk-

kedes at lave det på frivillig basis. Det forstås jeg ganske udmærket. Jeg tror ikke ret mange kommuner har brug for pressionsgrupper, der skal undergrave socialudvalget. Det er ud fra den betragtning, at vi mener, at socialudvalget i kommunerne direkte har ret til at gøre deres indflydelse gældende og varetage de handicappedes rettigheder både ved institutionsbyggeri og ved andre foranstaltninger.

Jeg synes ikke vi skal begynde at bygge et nyt bureaukrati op. Vi ser ofte, at det bliver en form for pressionsgrupper. Vi kan have en masse sympati for de handicappede, det har fremskridtspartiet også, og vi vil gerne være med til at varetage deres interesser, men vi tror ikke på, at dette forslag er løsningen.

Vi ser jo også i selve forslaget, at der skal stilles den fornødne sekretærbistand til rådighed også for denne organisation. Det er et tydeligt bevis på, at man fra SFs side ønsker at bygge bureaukratiet op og derved ikke ønsker at få nogen realistiske resultater. Vi vil fra fremskridtspartiets side hellere løse problemerne, og det mener vi at vi kan gøre gennem det stedlige socialudvalg.

Med disse ord er det nok helt klart, at vi ikke er indstillet på at støtte lovforslaget. Vi mener, det er en dårlig løsning. Vi mener ikke, at det løser de handicappedes problemer, men vi vil gerne være med til at løse det mere direkte end ved at bygge et bureaukrati op.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre mener, at det er meget værdifuldt, at man i kommunerne formaliserer kontakten mellem socialudvalget og de grupper af handicappede, der findes i den pågældende kommune. Sådanne formaliserede kontakter findes allerede i mange kommuner. Vi vil gerne opfordre socialministeren til at støtte oprettelsen heraf gennem vejledning og eventuelt cirkulærer, men at nedfælde det i en egentlig lovgivning anser vi ikke for hensigtsmæssigt.

Det radikale venstre har i denne sag samme holdning som til spørgsmålet om at lovgive om forbrugerråd. Det har ingen mening, at vi herindefra dikterer, hvordan man skal fungere lokalt, men vi støtter tanken lokalt, og vi vil bruge udvalgsarbejdet til at støtte

[Aase Olesen]

initiativer herom, men uden direkte lovgivning. Vi finder, at et handicapråd trukket ned over ørerne på en ikke-forstående kommunalbestyrelse vil gøre mere skade end gavn.

Jeg vil også gerne henvise til debatten, vi havde den 5. februar 1981 om det internationale handicapår, hvor jeg remsede op, hvad jeg mente at handicaprådet skulle bruges til. Det er afgørende for os, at det skal gro nedefra og derefter støttes af lokale myndigheder. Man skal ikke centralt lovgive om noget, når man derefter ikke har noget at have det i.

Kurt Hansen (VS):

Da VS' socialpolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på VS' vegne komme med nogle ganske få kommentarer. VS kan støtte forslaget om oprettelse af kommunale handicapråd. Vi har adskillige gange tidligere givet udtryk for, at de tanker om integration af handicappede, der er målsætningen for den officielle handicappolitik, i realiteternes verden ikke er nået særlig langt. Vi betragter handicaprådet som en lille forbedring, der kan betyde, at opgaven med integration tages mere alvorligt op i kommunerne, især da handicaporganisationerne selv skal være repræsenteret i rådene.

Samtidig er det dog åbenlyst, at forudsætningen for en egentlig og vellykket integration er, at der afsættes ressourcer til at sikre, at de målsætninger, der ligger i det, kan opfyldes. Uden at disse ressourcer rent faktisk sættes af, mener VS, at det vil være ret begrænset, hvad disse handicapråd i realiteten kan udrette, uanset deres velvilje.

Lis Starcke (DR):

Da forslaget om handicapråd på kommunal basis fremkom allerede under debatten om den kommunale styrelseslov, sagde retsforbundets ordfører, at retsforbundet sådan set har stor sympati for et handicapråd, men ikke mente, at det hørte hjemme inden for rammerne af de kommunale styrelseslove. Og det er helt rigtigt. Forslaget må afgjort ligge i socialministerens regie, og derfor er det vigtigt, at vi i dag har hørt, at socialministeren er positivt indstillet. Jeg kan være enig med socialministeren i, at det vil være bedst, hvis det sker på frivillig basis, fordi det er jo ikke sikkert, at forholdene er ens i alle kommu-

ner. Nogle steder vil det være naturligt at have det handicapråd, andre steder ikke.

Forslaget minder ellers i grunden meget om det forslag, som retsforbundet kom med for nylig om oprettelse af kommunale sociale forbrugerråd, og egentlig kunne man jo godt sige, at dette område, handicapproblemerne, kunne medtages inden for det sociale område i det hele taget. Men jeg kan da godt forstå, at netop et internationalt handicapår frister til, at man gerne vil have navnet frem, gerne vil gøre ekstra opmærksom på det og derfor gerne vil have, at det hedder et handicapråd.

Til trods for at retsforbundets forslag gik ud på, at man faktisk ville lovgive sådan, at man fik disse sociale forbrugerråd, fordi det jo var forsøgt på frivillig basis, uden at tilstrækkelig mange tilsluttede sig, så vil jeg dog sige, at retsforbundet ganske afgjort helst ser tingene ske på frivillig basis og hellere vil have, at det udformes på den måde.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg vil først og fremmest fra SFs side sige, at vi er glade for den overvældende positive modtagelse, der er givet udtryk for fra de forskellige partier. Jeg vil også takke socialministeren for, at man fra regeringens og fra socialministerens side vil arbejde videre med de tanker, der ligger i SFs lovforslag.

Vi havde selvfølgelig ikke regnet med, at alle partier ville bakke op omkring vores lovforslag, og vi havde heller ikke regnet med, at lovforslaget, som det ligger nu, ville blive slugt helt og fuldt. Men det, der har været vigtigt for os i denne debat i dag, er netop, at man er indstillet på fra en overvejende del af folketingets partier at arbejde videre med de handicappedes problemer netop i forbindelse med det internationale handicapår. Derfor er jeg glad for, at socialministeren i forbindelse med netop det centrale handicapråd vil arbejde videre med disse tanker. Jeg finder også, at jeg vil takke, fordi socialministeren netop pegede på det nyttige i, at forslaget er blevet rejst.

Jeg kan også forstå, at venstres ordfører, hr. Brixtofte, er positivt indstillet. Jeg mener også, at det er vigtigt, at det er brugerne, der får indflydelse ud fra nogle rent demokratiske rettigheder, idet de handicappede er bedst til at vurdere deres egen situation. Det

[Birthe Nielsen]

er også derfor, jeg finder, når man på centralt plan og på amtsplan har nedsat handicapråd, at det kan være lige så positivt at gøre det i kommunerne. Når man har indset, at det er fornuftigt på centralt plan og amtsplan, mener jeg, at det er væsentligt, hvis man virkelig ønsker at være et decentralt parti, at man også på det kommunale område fører de tanker ud i livet, som lovforslaget giver udtryk for.

Det undrer mig sådan set ikke så meget, at de konservative og fremskridtspartiet er negativt indstillet over for vores lovforslag. Det afslører jo noget om, hvor disse to partier står, for de ønsker åbenbart ikke, at brugerne skal have indflydelse på det område, der vedrører dem selv. Når jeg har foreslået ændringer i den sociale styrelseslov, hænger det sammen med, at det ikke bare drejer sig om et socialt problem. Det er også et spørgsmål om, hvordan man planlægger i en kommune, hvilke kulturelle tilbud der er til de handicappede, hvilke biblioteksforhold der er. Her tænker jeg også på SFs tidligere lovforslag om lydbånd osv. til blinde på bibliotekerne. Her kunne kommunerne også i forbindelse med nedsættelsen af et handicapråd blive mere lydhøre over for de problemer, den enkelte handicappede i det lokale område har.

En anden ting, som jeg ikke vil undlade at nævne, og som vi også har peget på i bemærkningerne til lovforslaget, er, at forældre til handicappede børn også må med i dette handicapråd, for de er bedst til at fortælle kommunalbestyrelser og de besluttende politiske myndigheder om, hvad det vil sige at have et handicappet barn. Det er meget væsentligt, at det folkevalgte element også forstår de problemer, som forældre med handicappede børn har. Derfor fatter jeg egentlig ikke – og jeg synes, det er noget paradoksalt – at de konservative og fremskridtspartiet står af her, når jeg tænker på den debat, vi havde omkring handicappåret, hvor der ikke var det, de ikke lovede de handicappede, men når det så drejer sig om, at de skal have indflydelse på deres egen situation, vil man ikke være med.

Til fru Aase Olesen vil jeg godt sige, at når jeg netop har ønsket at få en bestemmelse om handicapråd ind i den sociale styrelseslov, hænger det sammen med, at jeg i forbindelse med den kommunale styrelseslov, som var til behandling i folketinget den 16.

december 1980, ved anden behandling stillede ændringsforslag om at få et handicapråd ind i den kommunale styrelseslov. Ved den lejlighed svarede et andet radikalt medlem, hr. Dræbye, og jeg vil gerne have lov at citere fra Folketingstidende 1980–81 fra den 16. december 1980, sp. 4250, i denne forbindelse:

»Vi vil egentlig opfordre SF til, hvis man vil have en ordentlig behandling af et sådant forslag, at foreslå det som en ændring af lov om social styrelse, få det behandlet i socialudvalget og drøftet specielt i sammenhæng med de sociale problemer.«

Det er netop den opfordring fra de radikale, jeg har videreført her i den sociale styrelseslov. Derfor undrer det mig såre, at fru Aase Olesen er så negativ over for netop det lovforslag, som hr. Dræbye netop fremhævede som noget meget positivt og oven i købet opfordrede SF til at stille i forbindelse med den sociale styrelseslov, men det er måske, fordi de radikale som sædvanlig ikke rigtig kan finde deres ben at stå på.

Med hensyn til det, som VS sagde om ressourcer, er jeg helt enig med hr. Kurt Hansen. Det må også betyde, at man sætter flere ressourcer af, og det vil være en naturlig følge af, at man tager de handicappedes problemer op, for at disse ting kan føres ud i livet. Men det væsentlige for os i denne debat har da selvfølgelig været, at man begynder at kigge på nogle problemer og ændrer nogle ting, således at vores handicappede medborgere får større mulighed for at få indflydelse på deres egen situation.

Til fru Lis Starcke vil jeg sige, at fru Lis Starcke har da ret i, at de sociale forbrugerråd, som kommunerne kan oprette i henhold til bistandsloven, endnu ikke findes i mange kommuner. Her kunne man selvfølgelig også tænke sig, at de handicappede indgik på lige fod med andre sociale forbrugere. Når vi har ønsket at foreslå det i et selvstændigt lovforslag, hænger det sammen med, at vi ikke mener, at det alene er et socialt problem. Vi mener også, det er et kulturelt problem, et uddannelsesproblem og et planlægningsproblem. Der er særlige problemer i forbindelse med at være handicappet på alle de her nævnte områder.

Forøvrigt vil jeg også sige tak til hr. Taanquist for de positive ting, han sagde om vores forslag. Jeg håber på, at man stadig væk vil være positiv også i udvalgsarbejdet, og jeg

[Birthe Nielsen]

glæder mig til, at vi kan arbejde videre med SFs lovforslag.

Agnete Laustsen (KF):

Blot for at fru Birthe Nielsen ikke skal bruge resten af sin dag til at gå rundt i stille undren over de konservatives stilling, vil jeg gerne sige, at fordi man udtrykker, som vi jo også gjorde det ved den handicapdebat, vi havde for nylig, megen positiv interesse for at drage de handicappede med ind i netop planlægning, byggeri, og hvad vi ellers omtalte, behøver der jo deri ikke at ligge, at man står af, som fru Birthe Nielsen udtrykte det, fordi man ikke kan acceptere det forslag, som SF fremlægger. Jeg sagde meget tydeligt, at begrundelsen for, at de konservative ikke kunne tilslutte sig det, var, som også hr. Pilgaard Andersen var inde på, at det for os betød opbygning af et bureaukrati, som vi ikke kunne acceptere. Vores interesse er fortsat den samme, men det er blot det forslag, som SF her fremlægger, vi ikke kan acceptere.

Pilgaard Andersen (FP):

Når fru Birthe Nielsen siger, at fremskridtspartiet står af, når det begynder at dreje sig om realiteter, er det ikke korrekt. Vi har da her for nylig i tinget helt klart sagt, at vi meget gerne vil være med til at styrke de handicappedes stilling i vores samfund.

Når vi ikke ønsker at styrke den på den måde, som SF ønsker, skyldes det, at de socialistiske partier ofte først skal bygge et bureaukrati op. Hvis der så bliver penge tilovers, kan de måske hjælpe nogle af de mennesker, der er kommet i klemme. Det har vi set ofte, når SF er kommet med nogle lovforslag. Vi ønsker at udnytte ressourcerne mere direkte, også til de mennesker, der desværre har et handicap. Det mener vi altså vi kan gøre igennem kommunernes socialudvalg og derved forsøge at varetage de handicappedes interesser. Det er i hvert fald ikke rigtigt, som fru Birthe Nielsen ligesom ville fortælle, at fremskridtspartiet ikke ønsker at hjælpe de handicappede. Det er en fuldstændig misforståelse. Vi ønsker nemlig mere direkte hjælp.

Lone Dybkjær (RV):

Da fru Aase Olesen har været nødt til at gå til et andet møde, skal jeg svare på hendes vegne.

Først spørgsmålet om uenigheden i det radikale venstre. Det er jo kolossalt, hvor mange der har travlt med det, lejlighedsvis i hvert fald. Det er da udmærket for os, at man har den interesse for partiet, men jeg vil da godt sige, at nogle jo faktisk gør det, fordi de vil dække over egen uenighed. Det vil jeg ikke sige gælder SF, men det kan gælde andre, måske lidt større partier, hvor uenigheden jo ofte skjules under stemmeafgivningen, hvad den ikke altid gør hos os. For andre, der placerer sig på yderfløjen omkring ideelle, principielle betragtninger, er det nu ikke så vanskeligt at nå til enighed. Problemerne opstår jo oftest, hvis man skal træffe nogle beslutninger. Det kan jo være grunden til, at man ikke har så store problemer i SF.

Men så til det saglige i hr. Dræbyes udtalelser den 16. december 1980. Nu står jeg ikke med udtalelserne foran mig. Jeg skal derfor blot tage det, som fru Birthe Nielsen sagde, og gå ud fra, at det er korrekt citeret. Her siger hr. Dræbye, at han vil opfordre SF til at stille et forslag, sådan at det bliver behandlet i social sammenhæng. Dermed har vi jo faktisk ikke taget stilling til, hvilken behandling vi ville give det i en social sammenhæng. Hr. Dræbye siger det jo egentlig i og for sig meget klart. Han synes, det er urimeligt, at vi behandler dette forslag i en kommunal sammenhæng, altså blandt ordførere, der primært har kigget på kommunale og ikke på nogle sociale spørgsmål, og derfor vil han opfordre til, at man diskuterer det på det sociale område. Så kan man sige, at så burde han måske have tilføjet: og det kan jeg altså ikke.

Jeg har ikke citeret, så jeg ved ikke, om han har gjort det. Jeg skal hermed ikke tage stilling til, hvad det radikale venstres holdning er, hvis det kommer op i en social sammenhæng. Det ville selvfølgelig have været det helt korrekte, og hvis ikke han har det med, kan vi jo så tage det med. Men i det, der er citeret her, må vi sige, at hr. Dræbye jo faktisk ikke har sagt noget om, hvad vores holdning ville være. Derfor kan der altså ikke være tale om nogen uenighed, og der er i øvrigt om dette forslag ingen uenighed i den radikale gruppe.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Pilgaard Andersen mener, at fordi brugerne får indflydelse, vil det blive mere bureaukratisk. Det er der jo ingen der siger noget om. Det kommer da an på, hvordan man opbygger dette system. Hvis man ønsker demokrati, men det ønsker hr. Pilgaard Andersen åbenbart ikke, må man jo også give de mennesker, som vi giver udtryk for, større indflydelse netop på deres egen situation. Bureaukratiet må stå for hr. Pilgaard Andersens egen regning, fordi det behøver ikke at være særlig bureaukratisk, at man giver mennesker medindflydelse, det kan jeg ikke se. At det kan gøre det, er så en anden snak, men det behøver det nødvendigvis ikke at gøre. Derfor er den argumentation ikke særlig relevant i denne forbindelse.

Så vil jeg godt sige til fru Lone Dybkjær, at hr. Dræbye gav udtryk for sin positivitet i forbindelse med det ændringsforslag, som vi stillede i december måned, og anbefalede for så vidt, at vi skulle stille det i den sociale styrelseslov, for det var dér, han syntes det hørte hjemme. Det er det, jeg nævner i forbindelse med dette lovforslag, som de radikale åbenbart ikke er så positive over for i dag.

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Der står i SFs lovforslag, at de handicappedes råd skal have muligheder for også at udtale sig i de konkrete sager og om boligforhold og ligeledes lokalplanlægning, trafikforhold, social- og sundhedsforhold og kulturelle forhold. Hvis et socialudvalg skal behandle sager, der vedrører nogle af de områder, jeg har nævnt her, vil det sige, at man skal sende sagerne videre til dette råd, som SF ønsker at oprette. Hvis ikke man kalder det bureaukrati! Inden man får svar tilbage fra det råd, og med den indflydelse, det ønsker at have på denne beslutningsproces, vil der gå megen tid. Det har man også været klar over fra SFs side, for ellers havde man

ikke skrevet i stk. 5, at »kommunalbestyrelsen stiller fornøden sekretærmæssig bistand til rådighed«. Her har man også været klar over, at der er bureaukrati. Jeg synes ikke, at det kan bortforklares, at når man stiller de krav, medfører det også bureaukrati, medfører udgifter. Jeg er bange for, når man gennemfører alle SFs ideer, bliver der ikke nogen penge til de svage. Det er en ren floksel, de kommer med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Tredje næstformand (Ove Jensen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændring i følgende udvalg:

Uddannelsesudvalget (26/2 81):

Udtræder: Flygaard (DR)

Nyt medl.: Alfred Hansen (DR).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 27. februar 1981, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.07